

Kafeen startet i påsken og er åpen i helgene. Nye lokale eiere gjør en kjempeinnsats for å komme i gang, men husk at vi gjester også er viktige for å skape en hyggelig møteplass for oss innfødte, hyttefolk og andre besøkende.
Et kafebesøk er nærmest å anse som obligatorisk i helgene.!

Tor D

epost: skatoy.flaskepost@gmail.com
 mobil: 90678830

Valg (dikt Bjørnson 1869)

*Jeg velger meg april
 I den det gamle faller,
 i den det ny får feste;
 det volder litt rabalder,
 dog fred er ei det beste,
 men at man noe vil.*

*Jeg velger meg april,
 fordi den stormer, feier,
 fordi den smiler, smelter,
 fordi den evner eier,
 fordi den krefter velter,
 i den blir somren til!*

Diktet er en optimistisk metafor for overgang fra mørke til lysere tider!

Bjørnson hadde neppe "rabalder" ala 9. april 1940 i tankene da han skrev dette. Forventning om lysere tider, kan altså fort skifte til det sorteste mørke.

Når vi går mot lysere tider i 2023 kaster merkedagen 12. april også mørke

skygger over fremtiden i form av; "**Earth Overshoot Day**". Det er dagen Norge, en av verstingene blant verdens land, har brukt opp vår andel av jordens fornybare naturressurser for 2023.

En annen måte å uttrykke dette på er at dersom alle mennesker skulle hatt like høyt forbruk som nordmenn, ville vi ha trent 3,6 jordkloder.

Anvendt matematikk?

Allerede i 1971 tok verdensbefolkning samlet ut mer enn den årlige tilvekst av jordas fornybare naturessurser.

I 2023 er verdensbefolkningens samlede uttak fra naturen, som om vi hadde 1,75 jordkloder å ta av.

Jordklodens fornybare naturressurser, kan sammenlignes med et bankinnskudd som forrentes. Da er det lett å forstå at det bærer galt av sted dersom vi hvert år tærer på kapitalen ved å ta ut mer enn rentene.

Menneskeheten, Norges befolkning, vi

på Skåtøy og hver enkelt av oss, er altså helt avhengige av et årlig uttak av ressurser fra naturen for å overleve. Dette gjelder ikke bare mat, men absolutt alt vi forbruker av materielle goder kommer på en eller annen måte fra naturen.

I Norge måles velstand i stor grad i penger. Slik som vårt moderne samfunn er innrettet, med pengehusholdning, trenger man ikke bekymre seg om natur for å overleve, hver og en av oss kan jo bare kjøpe det vi trenger, i et etter hvert globalt marked. I tillegg er vår velstand tuftet på økonomisk vekst, så for hvert år må vi altså stadig kjøpe mer og mer, av alt det vi egentlig ikke trenger, for å opprettholde vår velstand.

Stopper veksten opp hos oss blir det økonomisk krise i landet, og tilsvarende forhold råder for verdensøkonomien.

Syndefall?

Konsekvenser av vår velstandsvekst og overforbruk er nå skremmende synlige

selv på Skåtøy. Øyas viktigste kvalitet har alltid vært og vil være nærhet til og bruk av sjøen. I tusenvis av år har kystbefolkningen høstet av alt (fornybart) liv i havet for å overleve. For et par generasjoner siden kunne vi tydelig merke de første drastiske endringene av økosystemene i havet her lokalt, men vi var blinde for rekkevidden og konsekvensene av dette. Men endringene kom sakte, men sikkert, og er nå katastrofale.

Tradisjonelt fiske og fangst til husbruk, kanskje den viktigste kvaliteten for bolyst langs kysten, har i praksis forsvunnet i løpet av en generasjon eller to.

I vinter var det perioder med sporsnø, men vi ser knapt spor av småvilt, gnagere og fugl i skogen lenger, sammenlignet med tilstanden bare for et par generasjoner siden.

Økning i årsmiddeltemperaturen på Skåtøy, en drøy grad på et par generasjoner, legger vi knapt merke til. Men drastiske endringer av isforhold om vinteren er lettere å observere. Det siste tiåret har det knapt vært ishindringer på utsiden av Skåtøy, mens det for et par generasjoner siden, gikk det heller tiår mellom vintre uten ishindringer.

Temperaturendringen på en grad gir en drastisk endring av isforhold, rent praktisk er dette bra for oss som kjører kogg, men likevel skremmende.

Arvesynd

Alle disse endringene har vi i beste-foreldregenerasjon observert og kjent til i mange år, men vi har vært blinde for rekkevidde og konsekvens av dette. Det er trist å tenke på, og kanskje nær utilatelig, at vi ikke har gjort mer for å få bedre kontroll på fremtidens klima, miljø og natur på kloden vår, med tanke på at våre barnebarn i kommende generasjoner arver våre synder.

Med 8 milliarder mennesker på jorden så utgjør jo hver enkelt av oss kun 0,00000012 promille av problemet; Tilsvarende tall for Skåtøys fastboende er 0,00006 ‰, og for hhele Norge 0,7 ‰.

Vi er så små og derfor spiller det ingen rolle hva vi gjør, er det fort gjort å tenke.

Det som betyr noe er hva Kina, USA og andre store industriland gjør for å løse problemer med klima, miljø og natur, så vi kan vel bare dilte etter? Det ligger vel også i menneskers natur en tendens til å ikke gjøre noe med problemene før de er der, vi er vanedyr som lar det skure og gå til vi virkelig føler problemet på kroppen. På samme måte som vi før røyka til vi fikk lungekreft, spiser og drikker vi nå usunt helt til vi får helseplager, ofte forårsaket av fedme. At dødeligheten på verdensbasis nå er større på grunn av fedme og velstand, enn av sult og fattigdom er et eksempel på at vår velstands-

utvikling ikke nødvendigvis alltid er til gode for oss.

Røykeloven er et eksempel på at strenge myndighetsinngrep og begrensning av fritt marked og individuell frihet kan bli et gode for folkehelsen, som til og med skaper bedre holdninger blant folk.

Erfaringen fra pandemi og krig i nabolaget har også vist oss hvor sårbar vår velstand er for ytre forhold som vi i liten grad kan påvirke. For at jordkloden skal gi våre barnebarn et godt liv i fremtiden må vi endre oss både lokalt, nasjonalt og globalt. Endringer må gjøres av hver og en av oss på individnivå, men også politisk på alle nivåer. Noen av oss fra besteforeldregenerasjonen på Skåtøy har trolig så smått startet med endringer på individnivå, men står kanskje ikke på barrikadene politisk som vi sikkert burde ha gjort?

Tenke globalt og handle lokalt

Et positivt lite eksempel er parsell-dyrkerne på Grønne havet, med litt mer kortreis mat og økt selvberging.

På lengre sikt er kanskje skolehagen der, hvor barna får litt "hands on" erfaring med det å bruke og forvalte natur for matproduksjon, det viktigste.

Enkelt av oss legger nå deler av våre grønne ørkener (plener) brakk. Dette er lett å gi tilbake til naturen for å hjelpe på 2

et skrantende innsekts mangfold.

En av mine kjepphester, å begrense og slå av utelys på hytter og hus når du ikke har bruk for det, synes å bedre seg, men det er kanskje takket være høye strømpriser?

Skal vi få ned overforbruk av natur må vi i alle fall la være å kjøpe alt det vi ikke trenger, og vi må reise kortere og mindre.

Skal vi beholde vår velstand ved økonomisk vekst, må vi bruke penger mer bærekraftig. Dette kan være bra for et lokalmiljø, som da kan jobbe mer med gjenbruk, reparasjon og produksjon. For å holde økonomien gående kan vi også bruke mer tid og penger på kunst, kultur og sosiale aktiviteter i lokalmiljøet?

Glede

April kom og ga oss god vårfølelse og en smak av sommer. Det skal vi tross alt glede oss over, og vi kan jo gjøre vårt "overforbruk" mer bærekraftig ved å bruke; gjenåpnede Skåtøy Kafe, Bak Fasaden, Eidkilen bakeri, Catering Solutions og lignende lokale tiltak, fremfor moteklær og storbyweekend?

La oss håpe at de tøffe endringene verden må gjennom også gir muligheter for at øya vår overlever som et godt sted å bo?

Tor D

Månedens kunstner.

Erik Bye (1926-2004)

En stor konsert i Skåtøy kirke i 2003

Alf Cranmer hadde en nøkkelrolle ved oppstarten av Skåtøy Vise og Poesifestival i år 2000. Og i 2003 fikk han Erik Bye, akkompagnert av Henning Sommerro, og et Kragerøkor, til festivalens store kirkekonsert. Dette var ikke tilfeldig, for Alf kjente Erik Bye fra NRK fra sin debut som trubadur og visesanger på 1960 tallet, og i fra mange andre sammenhenger.

Erik var preget av helseproblemer i 2003, han var helt avhengig av biltransport til kirkedøra, og dermed også av fergetider. En stram logistikk ble avklart for tur/retur på konsertdagen, med ferger, med lydprøver og korøvelser og hele.

Jeg satt i festivalledelsen og et par dager før konserten fikk vi melding om at Henning Sommerros mor lå for døden så han kunne ikke komme. Det var fare for at konserten måtte avlyses og min oppgave ble å følge opp dette med Erik Bye.

Jeg ringte med ham for å avklare dette nærmere. Men da jeg presenterte meg som Dønvik fra Skåtøy satt han i gang å prate om alt annet enn konserten. Han snakket i vei om kaptein Jørgensens

(senere Dønvig) tragiske forlis med barken Dictator på Virginia Beach i 1891, og kapteinens senere bragd med oppfinnelsen av Dønviks redningsbøye.

Etter en lang samtale om dette tema, sa Erik at hvis han, eller noen andre, bare fikk tak i Willy Andresen så kunne han sikkert akkompagnere Erik på konserten.

Utfordring var bare at Willy visstnok lå utenfor Tønsbergkysten i en båt og var ikke så lett å få tak i. Omsider lyktes vi med dette og fikk avtalt at Erik Bye med følge i bilen fra Oslo skulle svippe innom Tjøme for å hente Willy på vei til Skåtøy.

Logistikken ble derfor enda mer utfordrende og selvfølgelig ble det forsinkelser for bilen fra Oslo. En rask telefon til fjordbåtselskapet resulterte i at de selvfølgelig holdt av plass, og ventet litt på selveste Erik Bye. Erik fikk da også tid til en privat prat med Alf og et lite gjensyn med Åsvikerne.

Da Erik stavret seg opp trappa til sakristiet lurte vi på om han hadde krefter til å gjennomføre konserten. Han orket ikke å stå på beina så lenge av gangen, men med en lånt barkrakk fra kafeen fikk han satt seg på scenen ved alterringen.

Men du verden for en kraft og utstråling visesangeren viste for sitt publikum i en fullsatt kirke i fredag 18 juli 2003.

En uforglemmelig opplevelse for alle som var til stede.

Fra scenen nevnte Erik Bye også en tragedie på Skåtøy i 1964, da Leif Gofjell omkom under makrellfisket. Gofjell er den siste i rekken av Skåtøys mange sjøfolk og fiskere som tidligere forsvant under sitt arbeid på sjøen.

Bildene er klipp fra Dagsrevyen, fra møtet i Åsvika, hvor de mimrer om Lokalet der begge opptådte på Skåtøydagene i 1966 og fra kirkekonserten i 2003.

NRK var altså på plass i 2003, og i NRK arkivet finner vi et lite innslag fra Åsvika og konserten i Skåtøy kirke.

Klikk på linken og velg innslag nr. 16:
[Lørdagsrevyen – 19. juli 2003, NRK TV](#)

Artistenes "ridere"

På festivalen var vi vant med at enkelte artister kom med ganske så spesielle og omfattende såkalte "ridere", lister om service og ting de trengte før, under og etter konserten.

Erik Bye krevde ikke den slags, men fordi han fikk dårlig tid på turen til Skåtøy fikk han ikke tid til å gå på polet for å handle litt drikkevarer som han og Willy tenkte å kose seg med på den lange hjemturen om kvelden til Oslo.

Erik ringte meg like før stengetid og spurte pent om jeg kunne ordne dette. Det var travelt for meg med festivalen, men Gerd var på jobb i byen vi fikk ordnet dette også. Etter konserten fikk Erik med følge det travelt med å rekke siste ferge til byen. Polvarene ble overlevert og Erik ville betale for seg, men jeg ante ikke hva Gerd hadde betalt og sa at det behøvde han ikke tenke på. Men Erik insisterte på å betale, og da han ringte opp igjen siterte jeg hva Gerd sa "Kan jeg bidra til litt glede for to gamle gubber med litt polvarer gjør jeg det mer

enn gjerne" og Erik avfant seg med dette svaret.

Noen dager senere fikk vi en signert visebok med en hyggelig hilsen fra Erik Bye i posten. I all sin storhet møtte alltid Erik Bye alle slags folk med respekt, omtenksomhet og likeverdighet.

NRK profilen

Erik Bye ble ansatt i NRK i 1958 der han blant annet drev som journalist og programleder. Etter fjernsynets åpning i 1960 satt hele Norge, eller rettere sagt de som hadde TV, klistret til skjermen ved hans populære programmer.

Erik Bye hanket inn hverdagshelter til programmer som ofte hadde møter med sjøfolk og fiskere som tema.

I 1962 laget Erik Bye en reportasje om "The Norwegian Lady" der det meste foregår på Virginia Beach i Amerika. Temaet er forliset av barken Dictator der kaptein Jørgensen (Dønvig) mister kone og barn. Kona Johanne Pauline Nilsen var datter av skipsreder Knud Nilsen som bodde på Stoppedalen. En av hennes etterkommere, niesen Kirsten Olsen (12.6.1872-8.11.1962), bodde da fremdeles på Stoppedalen, og Erik Bye kom ned hit i sjøfly for å intervju henne.

Denne TV reportasjen ligger i NRKs arkiv (Hele programmet er severdig, og 4

ca. 12 min ut i programmet finner du intervjuet på Skåtøy). [Klikk her](#)

Lokalhistorisk er dette interessant fordi det gir oss et godt innblikk i et av Skåtøy mange skipperhus slik de så ut på slutten av 1800 tallet, der selvopplevde inntrykk fra livet der formidles av Kirsten Olsen.

Folkelig underholdning og moro

I januar 1964 ankom Erik Bye fra Oslo til Åsvik brygge på ferieparadiset Jomfruland med redningsskøyta Ulabrand.

Telemark Arbeiderblad omtaler bevisenheten med overskriften:

"Erik Bye i spissen for et TV-team på Jomfruland to dager og sveiver inn fele og lirekasse i sjømannsmiljø".

Avisa skriver videre om at folk som klager på dyr TV-lisens, må være klar over at det tar 7 mann to dager å lage et

TV innslag på 12-15 minutter.

Igen ser vi Erik Byes kvaliteter, i stedet for å lage TV om rike kjendiser i et sommerparadis finner han fram til enkle, men interessante og morsomme lokale folk midt på svarte vinteren.

Opptakene foregår huset til Jens Hagane, i tillegg til Jens og Dagfinn Åsvik fra Jomfruland, skulle Dagfinns onkel, Trygve Åsvik, fra Skåtøy medvirke. Imidlertid fikk Trygve Åsvik trolig lampefeber og sendte derfor sin eldre bror Harald ut i stedet. Erik Bye ble nok en smule forbauset da han gikk ned på brygga for å ta imot Trygve, og fikk beskjed om han ikke kunne komme fordi han var ute med skøyta for å trale reker.

Over t.v.
Jens
Over t.h.
Harald

Dagfinn
(Klipp
fra TV
program)

Alf Cranner kjente både Erik Bye og Åsvikerne godt og Alf var til stede i kulissene under innspillingene.

Programmet fins i NRKs arkiv, og er severdig den dag i dag. [Klikk her](#)

Tragedien i 1964

16. juni 1964 skjer tragedien, den 50 år gamle fiskeren Leif Gofjell fra Stoppe-dalen på Skåtøy forsvinner på sjøen under makrellfiske. På tross av en større leteaksjon ble han aldri funnet.

26. juni 1964 har Alf Cranner avtalt et møte med Erik Bye på Marienlyst i Oslo i forbindelse med et planlagt TV program. Da Erik Bye ble kjent med tragedien på Skåtøy, måtte Alf vente mens Erik skrev et brev til enken Tomine.

Erik hadde møtt Tomine tidligere, da Tomine ledsaget Kirsten Olsen Stoppe-dalen når hun deltok i et av hans TV program. Familien (sønnen Leif Verner Gofjell) har tatt vare på brevet fra Erik Bye, og her følger et utdrag fra dette:

"Jeg vet at det er svært lite en utenforstående kan si eller gjøre til trøst og hjelp i en tid De nå gjennomlever, men vil allikevel ikke unnlate å si Dem, om at skulle det være noe De mener jeg kunne være til støtte med – nå eller senere – så må De ikke nøle med å sette Dem i forbindelse med meg."

Erik Bye var svært opptatt av sjøfolks ve og vel, og viser igjen en ektefølt omtanke for alminnelig mennesker

Reisen til havet (film)

Bilde: Dagbladet/ Norsk Folkemuseum (arkiv juli 1966)

I 1966 er Erik Bye tilbake på Skåtøy, han leier hus hos Myrtle Steen Nielsen på Skåtøy. Hovedgrunn til det var at han fikk en rolle i en film som ble spilt inn nærområdet.

Reisen til havet er en norsk dramafilm fra 1966 regissert av Arne Skouen, som også skrev manuset. Flere medvirkende i filmen hadde tilknytning til Skåtøy og distriktet:

Filmskaper Arne Skouen hadde hytte på Bråtøy (Kaninholmen) der han ferierte i alle år.

Hans datter Synne spiller rollen som

den etterlyste tenåringsjenta, Pinne. (ferierer fremdeles på Kaninholmen)

Erik Bye spiller rollen som lastebil-sjåføren Hilmar, en farende fant

Oddvar Einarson - spiller en gutt som oppdager Pinnes møbler (filmskaper bor nå i Kragerø)

Peter Lindbæk - spiller Biggen (Feriører fremdeles på Skåtøy)

Carsten Winger - spiller Verten (Ferierte på Rauane)

Skåtøydagene lørdag 30 juli 1966

Erik Bye stilte opp som konferansier i en fullsatt Skåtøy kirke på den store "dugnadskonserteren" med kjente klassiske musikere ferierende på Skåtøy.

Jeg var på konserten og husker to ting fra Erik Bye som konfranseier:

Han stilte opp veldresset i kirken, men unnskyldte seg for manglende barbering fordi hans filmrolle, som en litt lurvete lastebilsjåfør, krevde skjeggstubbe.

Det andre var at han opplyste om at kirken ikke tillot applaus mellom hver opptreden i kirken, men at det var gitt spesiell tillatelse til applaus etter konserten var ferdig.

Etter konserten underholdt Alf og Erik på lokalet med sine viser og med allsang.

Et overaskende innslag sto Peter Lindbæk for da han karikerte sportsrevyen

med reporterne; Jordseth, Schelderup og Clasen.

Erik Bye og Alf Cranner hadde god kontakt i alle år og Erik besøkte han på Skåtøy mange ganger før hans siste konsert i 2003.

Som tilfellet var for Alf, lot Erik Bye seg også begeistre av Skåtøy og livet i Åsvika, hvor han besøkte Trygve og Ester Åsvik flere ganger.

Tor D

Om spalten over

Flaskepostens lesere foreslo en fast spalte om "Skåtøy kunstnere" jeg synes ideen er god, men har selv dårlig med kunnskap om temaet.

Sist skrev jeg om forfatteren Tove Nilsen og fikk en tilbakemelding fra en flaskepostleser som refererte til hennes barnebok utgitt i 1976 med tittelen:

"Tonje - snart 11 år"

For oss som vokste opp på Skåtøy på 1950-60 tallet, med geitene på Ås og det hele, er i alle fall boka fornøylig lesning, hvor vi lett kjenner igjen landskap, med folk og fe i lokalmiljøet vårt.

Boka er åpen for strømming på nb.no - det er bare å lese i vei for å friske opp barndommens gode minner.

Denne gangen har jeg omtalt Erik Bye. Ikke uten grunn fikk dokumentarfilmen 6

fra hans tre siste leveår tittelen:
"Giganten".

Det er ikke et mål for omtale av "Skåtøykunstnere" at spalten skal være omfattende, lang og detaljert, men for Erik Bye ble det bare slik.

Jeg har lyst til å fortsette med spalten, men minner om at jeg er helt avhengig av innspill fra leserne!

Skriv gjerne kortfattet om fakta, hvem de var og hvor de holdt til og eventuelt hva de gjorde på øya og hva øya betydde for dem. Har du ideer? kontakt meg på mail eller 90678830.

Tor D

Info fra Skåtøy Vel.

I disse dager setter vi i gang med å vaske og male kaldt lageret. Dette er en jobb som har hengt over oss i lengre tid og vi er glade for at vi nå er i gang. Alle som har lyst til å hjelpe til er hjertelig velkomne.

Ellers er vi blitt lovet igangsetting av arbeidet med å ordne venterommet på kaia i byen, dette vil skje i løpet av neste uke.

Vellet har også planer om å støtte kafeen på en konkret måte, dette vil vi komme tilbake til.

Randi (Leder).

Åpning av Skåtøy kafe

I skrivende stund har kafeen vært åpen i påskeuken og to helger.

I årevis har jeg irritert meg over at Jens Harald og Lars Martin alltid var først til vannhullet når kafeen åpnet til påske.

I kaldt gråvær var det bare å stille opp for å bli førstemann til kranene i år, nå med de nye eiere fra Skåtøy. De to nevnte herrer ble i år kun nr. 3 og 4 i køen. Vaktbikkja Rex sørget for at ingen snek i køen, som talte 25-30 mennesker med norske flagg og blide åsyn, når klokken nærmet seg 11. Snart var kafeen full og når påskesnø straks etter lavet ned, strålte man om kapp med den manglende solen på begge sider av disken innomhus.

Etter to fredagspils seanser er det mye som tyder på at både arbeidsføre og pensjonister trives godt, og at fremmøte i Skåtøykroken er å regne som obligatorisk på fredager.

Stolte eiere og selgere viser frem kafeens nye varebil fra 1975.

Charlotte, Jan & Susanne melder at den superraske oppstarten etter overtagelse har gått over all forventning.

Deres dristige prosjekt er møtt med en overstrømmende positiv respons i alle sammenhenger.

Glade fornøyde gjester gjør at tunge tak i oppstarten blir gøy også for driverne.

Tor D 7

Det skjer på Skåtøy

Skåtøy Kafe

Kafeen er helgeåpen (+ helligdager)

Fredag kl 15-20 (kjøkken stengt) Vi har bakst.

Lørdag kl 11-20 (kjøkken 13-18)

Søndag kl 12-18 (kjøkken 13-17)

NB! Lø 29 stengt (priv. arr.) **NB! åpent 1. mai.**

Som dere ser er den gode gamle englefisken på plass for å svømme videre på nye eventyr, denne gangen riktignok uten galleri.

Men veggene er ikke nakne, det ble rushet inn et knippe bilder, som også kan kjøpes, i forbindelse med åpningen. Utstilleren er vår lokale Kenneth Apeland, som folk trolig kjenner best fra fergene.

I mai er det duket for Elisabeth Handelsby fra Langøy sine bilder.

Noen konserter er allerede booket:

Fre 14 juli Cornelis ballader (Peter Wemø og Stine Solberg)

Lør 15 juli Flickan i Havanna er 100 år (Taube) (Peter & Stine)

Lør 29. juli Daniel Eriksen & Stig Sjøstrøm (Delta Blues musikk, og kanskje dukker Krokodille-Jambalya opp på menyen?)

Det er lenge til sommeren, mye kan og vil skje fremover, men vi værer atmosfæren fra kafeens spede begynnelse. Trolig kommer Ole Paus, det jobbes med lokale band og med arrangementer for barn, det er bare å følge med. Hjemmesiden er ikke på plass ennå, men følg med på:

Facebook og **Instagram** for løpende detaljer i det som skjer på kafeen.

Med en god atmosfære godt forankret i lokalmiljøet, håper man å få til en form for kafetilbud hele året. I den sammenheng bør det nevnes at Heidi Felle er styremedlem i Skåtøy Kafe AS, og hun vil drive galleri Bak Fasaden omtrent som før, og åpner ved St. Hans tider.

Vi kafebesøkene synes starten var bra og gleder oss til fortsettelsen.

Kafevertskapet takker hjertelig for godt besøk og all positivitet i de første 3 ukene og lover at driften vil utvikles etterhvert som man vinner erfaring. Menyene vil utvikles, kjente fjes fra tidligere ansatte vil dukke opp, flere konserter og arrangementer kommer osv.....

Tor D

Skåtøy Kirke

Gudstjenester i Skåtøy kirke.

Sø. 30. april kl. 1130. Konfirmasjonsgudstjeneste; Prest: Pål Wirkola.

Offer til menighetsarbeidet.

To. 18. mai kl. 1200 på Ankerplassen, Jomfruland.

Kristi himmelfartsdag. Konfirmasjonsgudstjeneste.

Prest: Pål Wirkola

Velkommen Skåtøy menighetsråd!

Lokalet på Skåtøy (følg med på Facebook?)

(På facebooksidene finner du nå rapport med bilder fra dugnad og påskens lynlotteri)

Hilsen styret i Lokalet

Velkommen til Huskestua 2023 (kl 1700 på Lokalet)

Huskestua avslutter for sesongen **8. mai kl 17.**

NRK filmen "Gutten som møtte eventyret" om Theodor Kittelsens vises (ca 35 min). Filmen er tatt opp i Kragerø i 1963 og ble sendt på TV i 1964.

For huskestua/ Tor D.

Andre helårs tilbud, klikk på **blå tekst**)

Filtmakeriet på Skåtøy May Hvistendal (se hjemmeside)

Catering Solutions Helleseeng (se hjemmeside)

Krikkentur 1. mai og 27. mai (se egen omtale)

Sjekk hjemmeside for detaljer: www.skatoiyifarta.no

Sjekk på nett? Tidligere Flaskeposter? Skole?

Skåtøyroa – kystfortet på Krikken, 1. mai kl. 10.45.

Turen starter i Skåtøyroa, hvor vi får høre om skipsverft og Bangors pensjonat. Deretter går vi opp på Darefjeldkollen, hvor det er fantastisk utsikt mot sentrum og skjærgården. Vi forteller om hvordan det er å bo på Skåtøy i dag, og hva vi ser fra toppen. Turen går så til isdammen, hvor du får høre om et av Kragerøs første naturbaserte industrieventyr.

Vi fortsetter via Hellenen til Plasshytta

der Theodor Kittilsens Pesta, sies å ha bodd. Vi stopper på Eidkilbrua, før vi går til bakeriutsalget ved Eidkilkanalen.

Medbrakt matpakke kan nytes her.

Selve høydepunktet på turen, er historien om Krikken kystfort. Der bygget tyskerne et omfattende forsvarsanlegg under 2. verdenskrig. Vi går inn i kommandobunkeren, følge løpegravene, og kjenner på stemningen i den utsprengte fjellhallen. Du får også tid til å utforske anlegget på egenhånd.

PS. Ta med lommelykt og drikke!

Det blir også muligheter til et bad fra svabergene for de som liker kaldt vann. Turen avsluttes med taxibåt (inkludert i billetten) tilbake til Skåtøyroa/Kragerø sentrum ca. 15.30. Pris kr. 550,- Bindende påmelding til Nina Haugland, tlf. 91379248

Skåtøyroa – kystfortet på Krikken, 27. mai, ca. kl. 10.15 på SYKKEL.

Turen starter i Skåtøyroa.

På denne turen benytter vi sykkel, slik at vi lettere tar oss frem til kystfortet på Krikken. Vi kommer også til å gå endel.

Du kan bruke egen sykkel eller leie av oss. Pakkepris for guiding og sykkel kr. 500,- pr. person. Bare guiding kr. 300,-.

Vi går først opp på Darefjeldkollen. Der er det fantastisk utsikt mot sentrum og skjærgården og Nina forteller om skjærgårdsliv før og nå. Turen fortsetter forbi isdammen, hvor du får lære om et av Kragerøs første naturbaserte industrieventyr. Vi henter syklene og fortsetter mot Hellenen og Plasshytta. der du får høre om Theodor Kittilsens liv og virke på Skåtøy.

Vi sykler så videre før det blir stopp på bakeriutsalget ved Eidkilkanalen, som vi håper er åpent. Vi setter fra oss syklene på Øytunet og går de to siste kilometerne ut til selve høydepunktet på turen; –Krikken kystfort. Her ser vi restene av tyskernes store forsvarsanlegg. Vi besøker både kommandobunkeren, følger løpegravene og kjenner på stemningen i den utsprengte fjellhallen.

Turen avsluttes på Krikken. De som har leid sykkel, må returnere den til Darefjeld i løpet av dagen.

Bindende påmelding til Nina Haugland, tlf. 91379248

Grupper kan booke egen tur på andre datoer enn den som er satt opp her.

Velkommen!

Nina Haugland